

téket a hitelező nem háríthatja át az adósra. A rendeletbe tekintetben beiktatott tilalom perfekt szabály. Jelenti azt, hogy amennyiben a tilalom ellenére mégis áthárítás történék, az az összeg, amit az adós a kamatilleték megterítése címén fizet, egyéb tartozásaira (kamat, tőke) számolandó el, ha pedig ilyen tartozás már nincs, akkor az adós az illeték fejében fizetett összeget visszakövetelni jogosult.

A kamatilletékről szóló kiegészítő rendelet 1932. évi május 15-ike óta van hatályban. Gl. A.

JOGGYAKORLAT.

Az általános forgalmiadó alóli adómentesség áruknak külföldre szállítása esetén akkor illeti meg az eladót, — az előírt alaki kellékek betartása mellett — ha az árú átvétele külföldön történik meg és a belföldi eladó vételi ügyletből fakadó teljesítési kötelezettsége a külföldre szállításban és külföldi átadásban van. (Közigazgatási Bíróság 9.201/1923. P. sz.) I. A megtámadott határozat pótlólag általános forgalmiadó alá — a kivétel címen mentesített bevételeket — vonta azaz, hogy a mentesítés törvényben előírt feltételei fenn nem állanak. Panaszos ezzel szemben a becsatolt bejelentési ívekre és az 1921. évi XXXIX. t.-c. 39. §-ára hivatkozott és a pótlólag kivetett adó törlesztését kéri.

II. A megtámadott megállapítás az adózónak az 1926. évi május 6-án felvett jegyzőkönyvbe foglalt vallomásán nyugszik, amely szerint a külföldre szállított áruk eladása akként történik, hogy a külföldi vevővel B.-n megegyezik, majd a vevő lejön K.-re, az árút megtekinti, kifizeti és átveszi. Ezt a vallomását azonban adózó általánosságban és az egyes ügyletekre utalás nélkül tette és ezt követőleg május 10-én az egyes ügyletek keletkezésére és lebonyolítására vonatkozólag részletes tényállást közlő beadványt nyújtott be, amelyet azonban eljárás hatóság tekintetbe nem vett. Minthogy ezen beadványban előterjesztett védekezését adózó fenntartotta, panaszában kifejtette és annak tárgyalására adatokat csatolt be, a bíróság a tényállás tisztázása végett 552/1927. és utóbb 2.995/1928. sz. a. a bizonyítás kiegészítését rendelte le.

III. A lefolytatott eljárás eredményeként a 3.561/1928. K. B. sz. a. beterjesztett levelezéssel támogatott és meg nem cáfolt tényelőadás alapján az állapítható meg, hogy az 1928. május 21-én felvett jegyzőkönyvhöz csatolt könyvkivonat szerinti W. A. féle ügyletek közül a II. III.-IV. V. VI. alattiak, a T. és fia 1925. február 5-iki, a S. A. féle február 20-iki ügyleteknek (ellenérték tartozik rovat szerint 551.526.231 papír K.) kötése külföldön történt, belföldi megtekintés és átvétel nélkül eladó panaszos által külföldre szállítottatott ügy, hogy ezek mentessége fennáll. De megállapítható az is, hogy adó-

zónák az elszámolásoknál kellemetlenségei voltak, mert a külföldi vevő a külföldi átvételkor minőségi kifogásokat tett és e címen a vételárból levonásokat eszközölt. Ez vezette adózót arra, hogy 1926. februárius után kikötötte, hogy a külföldi az árut minőségileg a vételperfektuálása előtt tekintse meg és ez a körülmény adja a magyarázatát az első általánosságban tartott vallomásának. A többi tételnél nincs adat a külföldi kötésre, illetve maga panaszos is elismeri, hogy a külföldi vevővel belföldön állapotott meg. Panaszos e tételekre ismentességet kér.

IV. A bíróság álláspontja szerint az id. t.-c. 39. §-ában írt mentesség az utasítás 100. §-ára is tekintettel ha az igazolásra előírt alaki kellékeknek megfelelt. (vámbejelentési iv) megilleti az eladót akkor is, ha a külföldi vevővel, akinek belföldön telepe, raktára vagy képviselője nincs és ha a külföldi a belföldön nem folytat kereset-szerű tevékenységet csak az ügyletkötésre jön — belföldön állapotott meg és akkor is, ha a minőségi megtekintés mégis történik, ha csak a külföldi az árut belföldön tényleg át nem veszi és a szállítást maga nem intézi (esetleg belföldön, a külföldi vevő a különböző helyeken vásárolt árut egyesíti és kezeli, osztályozza stb.). Mert ez esetben a külföldi az, aki az átvett árut külföldre szállítja, a vámbejelentési lapot a belföldi eladó nevére is állíttatja ki. Ha azonban az átvétel belföldön meg nem történik és a belföldi eladó vételi ügyletből fakadó teljesítési kötelezettsége a külföldre szállításban és külföldi átadásban van (itt ismét nem döntő önmagában az, hogy a szállítási költségek kit terhelnek), akkor a mentesség meg nem adására indok nincs, mert ezt jogszabály nem tiltja, viszont az alapul fekvő nagy közgazdasági érdek megköveteli.

V. A fenti szabályra tekintettel a többi tételnél a tényállás még kellőleg tisztázva nincs és ezért érdemben e tételekre tekintettel ítélet még nem hozható. A továbbiakban tisztázni kell azt is, hogy a vámbejelentési lapok e szállításokra vonatkoznak-e, mert eltérések vannak időben és összegben, aminek magyarázatául szolgál azonban az, hogy a bejelentési lapoknál időpontként a feladás és kezelés szolgál és az összegnél a szállítási költségek főösszegben vannak vagy külön számíttatnak.

Az 1000 kat. holdnál kisebb földbirtokok tulajdonosainak az általuk önként befizetett vagyonváltság visszafizetésére törvényes igényük nincsen. (Közigazgatási Bíróság 15.076/1930. P. sz.) Az 1920. év március havában pedig a kir. pénzügyminiszterhez kérelmet adott be, amely szerint a vagyoni helyzetében beállott kedvezőtlen körülmények utaltan a befizetett összeg visszautalását kérte.

A kir. pénzügyminiszter a kérvényt elsőfokú eljárás okából a. b.-i kir. pénzügyigazgatóságához küldötte le, ez a hatóság pedig a jelen ítélet fejezetében megjelölt határozatával a kérelmet a K. K. H. Ö. 6. §. 1. a. pontjára hivatkozással elutasította.

A panasz ez ellen a határozat ellen irányul s annak az alábbi okok alapján helyet adni nem lehetett.